

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 36/2011

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C. SRL din Mioveni.

I.Prin contestatia formulata, societatea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentind impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente.

Referitor la impozitul pe profit

Prin contestatia formulata petenta arata ca organele de inspectie in mod nelegal, pentru anul 2006 nu au acordat drept de deducere pentru cheltuieli in suma de lei in temeiul art. 21 alin. 4 lit. f sin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motivind ca pe site-ul Ministerului Finantelor Publice la codul fiscal mentionat pe factura este mentiunea „ nu exista agent economic cu acest cod fiscal” .

In sustinerea contestatiei societatea arata ca suma de lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. SRL , nejustificat a fost considerata ca si cheltuiala nedeductibila , intrucit intre cele doua societati exista un contract de prestari servicii incheiat in anul 2008 .

De asemenea petenta arata ca potrivit contractului sus mentionat S.C. SRL s-a angajat sa presteze servicii de subcontractor, in baza contractului incheiat de S.C. SRL cu primaria Mioveni pentru executarea unei lucrari in favoarea primariei.

Totodata contestatoarea arata ca lucrarile au fost executate , au fost predate primariei si corelativ au fost achitate de S.C. SRL prestatorului S.C. SRL , aprecierea organelor de inspectie fiscala ca cheltuiala in suma de lei este nedeductibila din punct de vedere fiscal pe motiv ca S.C. SRL in urma controlului incruciat efectuat la acesta nu s-a aflat nimeni la sediul social si ca acesta n-a mai depus situatiile fiscale este nefondata intrucit nu inseamna ca societatea nu a existat legal si nu a desfasurat activitate legala in perioada in care s-au executat prestarile de servicii.

Referitor la masura stabilita de organele de inspectie fiscala cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei aferenta facturii fiscale emise de S.C. SRL in luna decembrie 2008, este nelegala invocind faptul ca situatia de lucrari emisa nu a fost semnata si stampilata de prestator iar societatea prestatoare fiind radiata, neputindu-se efectua verificari in vederea stabilirii realitatii tranzactiei.

De asemenea, masura stabilita de organele de inspectie fiscala cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei aferenta facturii fiscale emise de S.C. SRL in luna martie 2009, este nelegala invocind faptul ca situatia de lucrari emisa nu a fost semnata si stampilata de prestator .

Prin urmare societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma lei reprezentind impozit pe profit, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

Contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. SRL invocind ca au fost incalcate prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 , intrucit nu s-a putut stabili realitatea si legalitatea tranzactiilor efectuate cu acest furnizor.

De asemenea petenta arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturii emisa de S.C. SRL si pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturii fiscale emisa de S.C. SRL reprezentind contravaloare prestari servicii, invocind faptul ca situatiile de lucrari emise nu au fost semnate si stampilate de prestator neputindu-se efectua verificari in vederea stabilirii realitatii tranzactie

In sustinerea contestatiei petenta depune certificatele constatatoare ale S.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL eliberate de Oficiul National al Registrului Comertului Arges.

Prin urmare societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale

suplimentare in suma lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente .

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele de inspectie fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridica 2, s-au constatat urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna februarie 2006 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de lei aferenta facturii nr. emisa de S.C. SRL .

Urmare verificarilor efectuate pe site-ul Ministerului Finantelor Publice , pe codul fiscal in scris pe factura sus mentionata figureaza un alt contribuabil respectiv – Asociatie Familiala.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna iulie 2006 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de lei aferenta facturii nr. emisa de S.C. SRL si suma de lei aferenta facturii fiscale nr. emisa de S.C. SRL , fara a prezenta documentele justificative care au stat la baza inregistrarii in contabilitate , respectiv facturile fiscale.

Totodata, organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna septembrie 2006 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile suma de lei aferenta facturii nr. emisa de S.C. SRL .

Urmare verificarilor efectuate pe site-ul Ministerului Finantelor Publice , pe codul fiscal in scris pe factura sus mentionata nu figureaza nici un contribuabil , cu mentiunea „ nu exista agent economic cu acest cod fiscal” .

Avind in vedere cele constatate mai sus oeganele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a incalcat prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, fapt pentru care au precedat la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei.

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada decembrie 2008 – decembrie 2009 societatea a inregistrat ca cheltuieli deductibile suma de reprezentind servicii executate de terti in baza facturilor fiscale emise de S.C. SRL, pentru care prezinta Contractul de prestari servicii nr. si situatiile de lucrari din data de 02.12.2008 si 02.03.2009.

In vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor efectuate intre S.C. SRL si S.C. SRL , in data de

15.11.2010 organele de inspectie fiscala au initiat un control incrucisat rezultind ca la sediul social al S.C..... SRL nu a fost gasit nici un reprezentant sau administratorul societatii, iar din consultarea dosarului fiscal a rezultat ca incepind cu luna iulie 2009 societatea nu a mai depus decont de tva.

Avind in vedere cele constatate mai sus organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a incalcat prevederile art. 11 alin. 1, art. 19 alin. 1 si art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, fapt pentru care au precedat la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei.

De asemenea pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. SRL organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru tva in suma de lei societatea incalcind prevederile art. 145 alin. 2 lit a din Legea nr. 571/2003.

Totodata, in urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada decembrie 2008 – decembrie 2009 societatea a inregistrat ca cheltuieli deductibile suma de reprezentind servicii executate de terti in baza facturilor fiscale emise de S.C. SRL, pentru care prezinta Contractul de prestari servicii nr. si situatiile de lucrari din data de 02.12.2008 .

Avind in vedere ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator nefiind semnate si stampilate , S.C. SRL este radiata din data de 27.10.2010 neputindu-se efectua verificari in vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor efectuate de aceasta, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a incalcat prevederile art. 11 alin. 1, art. 19 alin. 1 si art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, fapt pentru care au precedat la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei.

De asemenea pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale emise de S.C. SRL organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru tva in suma de lei societatea incalcind prevederile art. 145 alin. 2 lit a din Legea nr. 571/2003.

Totodata, in urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2009 societatea a inregistrat ca cheltuieli deductibile suma de reprezentind servicii executate de terti in baza facturilor fiscale emise de S.C. SRL, pentru care prezinta Contractul de prestari servicii nr. si situatiile de lucrari din data de 02.03.2009 .

Avind in vedere ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a incalcat prevederile art. 11 alin. 1, art. 19 alin. 1 si art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003, fapt pentru care au precedat la neacordarea dreptului de deducere pentru cheltuielile in suma de lei.

De asemenea pentru taxa pe valoarea adaugata inregistrata in facturile fiscale emise de S.C. SRL organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru tva in suma de lei societatea incalcind prevederile art. 145 alin. 2 lit a din Legea nr. 571/2003.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina petentei majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei conform art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003.

De asemenea , pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina petentei majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei conform art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003.

III.Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 2 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Mioveni.

IV.Luand in considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit , Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii cheltuielilor efectuate de societate cu achizitia de marfuri si servicii in conditiile in care acestea au fost aprovizionate in baza unor facturi care nu indeplinesc calitatea de document justificativ in sensul ca societatile emitente la data facturarii nu detineau cod de inregistrare fiscala valid , precum si faptul ca nu detine documente justificative.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata respectiv anul 2006 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL si S.C..... SRL in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca societatile emitente la data emiterii facturilor, conform site-ul Ministerului Finantelor Publice, nu detineau cod de inregistrare fiscala valid .

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata respectiv anul 2006 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL si S.C. SRL in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca societatea nu prezinta documentele justificative care au stat la baza inregistrarilor in contabilitate , respectiv facturile fiscale

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate de societate in suma de..... lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

In drept, la art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, se precizeaza:

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efecturii operatiunii sau intrarii în gestiune, dup caz, potrivit normelor;”

Totodata potrivit pct.44 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ 44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

De asemenea, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, prevede:

(1) Orice operațiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efecturii ei într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dup caz.”

De asemenea la pct.152 alin. 3 din Ordinul nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene , se prevede:

“(3) În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Din actele normative sus mentionate se retine ca documentele justificative care stau la baza inregistrărilor in contabilitate angajeaza raspunderea atit a persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat cit si a celor care le-au inregistrat in contabilitate.

In speta sunt incidente si prevederile art. 155 alin. 5 din acelasi act normativ care precizeaza:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;[...]

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu aprovizionarile este necesara analiza modului de completare al facturilor fiscale in vederea stabilirii daca acestea au calitatea de document justificativ ce sta la baza inregistrarii cheltuielilor in contabilitate.

Analizind documentele existente la dosarul cauzei respectiv raportul de inspectie fiscala nr. , se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat aprovizionarile efectuate de la S.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL in valoare totala de lei , ca fiind fara documente justificative , in sensul ca pentru doua dintre cele 4 societati mentionate mai sus societatile emitente la data emiterii facturilor, conform site-ul Ministerului Finantelor Publice, nu detineau cod de inregistrare fiscala valid, iar pentru celelalte doua societatea nu detine facturile care au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila .

Totodata, se retine ca prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

Prin urmare, Decizia Inaltei Curtii de Casatie si Justitie precizeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in cazul in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunilor pentru care se solicita deducerea TVA.

Din analiza raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta ca organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu aprovizionarile ca nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit ca urmare a faptului ca facturile emise de furnizorii sus mentionati la data emiterii facturilor nu detineau cod de inregistrare fiscala valid, precum si faptul

ca pentru doua societati nu detine facturile care au stat la baza inregistrarilor in evidenta contabila .

De asemenea, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, precum si din informatiile existente pe site-ul Ministerului Finantelor Publice, s-a retinut ca societatea a diminuat profitul impozabil prin inregistrare pe cheltuieli deductibile de marfuri si servicii in baza unor facturi fiscale emise de societati care nu detin un cod de inregistrare fiscala valid, sau fara a detine facturi fiscale.

Ca urmare avand in vedere dispozitiile legale sus mentionate se retine ca facturile respective nefiind emise de persoane impozabile, nu constituie documente legale cu care societatea poate justifica deductibilitatea cheltuielilor cu aprovizionarile de marfuri si servicii, organele de inspectie fiscala in mod legal procedand la incadrarea sumei totale de lei ca fiind cheltuiala nedeductibila fiscal si pe cale de consecinta la calcularea impozitului pe profit suplimentar in suma de lei.

Față de cele reținute, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma totala de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra deductibilitatii cheltuielilor inregistrate de S.C. SRL aferente serviciilor prestate de diversi furnizori in conditiile in care din instrumentarea speței de catre organele de inspectie fiscală nu rezultă că prestările de servicii nu au fost realizate în folosul operațiilor taxabile ale societății.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-31.12.2009 societatea a considerat ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de reprezentând servicii prestate de S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL.

In vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor efectuate intre S.C.A SRL si S.C. SRL , in data de 15.11.2010 organele de inspectie fiscala au initiat un control incrucisat rezultind ca la sediul social al S.C. SRL nu a fost gasit nici un reprezentant sau administratorul societatii, iar din consultarea dosarului

fiscal a rezultat ca incepind cu luna iulie 2009 societatea nu a mai depus decont de tva.

Referitor la tranzactiile efectuate cu S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au constatat ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator nefiind semnate si stampilate , societatea fiind radiata din data de 27.10.2010 .

In ceea ce priveste tranzactiile efectuate cu S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au constatat ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile potrivit prevederilor art. 19 alin. 1 si art. 21 alin. 4 lit.f Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

Prin contestatie, S.C. SRL precizeaza faptul ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile inregistrate in evidenta contabila motivind ca una dintre societati nu a fost gasita la sediul social , ca nu a depus decontul de tva incepind cu luna iulie 2009, sau ca societatea a fost radiata din data de 27.10.2010 intrucit pe perioada desfasurarii tranzactiilor aceste societati functionau asa cum reiese si din certificatele constatatoare ale S.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL eliberate de Oficiul National al Registrului Comertului Arges, anexate la dosarul cauzei.

În drept, art. 21 alin. (4) lit.f si lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“ (4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efecturii operatiunii sau intrarii în gestiune, dup caz, potrivit normelor;”

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanta , asistenta sau alte prestari de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestarii acestora în scopul activitatilor desfasurate si pentru care nu sunt încheiate contracte;”

Având în vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine faptul ca acele cheltuieli cu prestari de servicii care nu au la baza un document justificativ, pentru care nu se poate justifica necesitatea prestarii acestora în scopul activitatilor desfasurate si pentru care nu

sunt încheiate contracte, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

De asemenea potrivit pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanța, asistența sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate [...].”

Potrivit actului normativ sus menționat se reține că pentru a deduce cheltuielile cu prestațiile de servicii acestea trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții și anume : serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți, să fie justificate prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare, iar contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspecție fiscală nr.0, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în suma de reprezentând serviciile prestate de S.C. SRL, S.C..... SRL și S.C. SRL , motivând faptul că S.C..... SRL nu a fost găsită la sediul social , ca nu a depus decontul de TVA începând cu luna iulie 2009, ca situațiile de lucrări întocmite de S.C. SRL nu sunt semnate și stampilate ca societatea a fost radiată din data de 27.10.2010, etc.

De asemenea , din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că S.C. SRL depune în susținerea contestației în copie următoarele:

- contract nr. încheiat între S.C. SRL în calitate de beneficiar și S.C. SRL în calitate de prestator (pag. 75) ;

- situatiile de lucrari din data de 02.12.2008 si din data de 02.03.2009 (pag. 70, 71) ;
- contract nr. 5/22.12.2008 incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. SRL in calitate de prestator (pag. 69) ;
- situatia de lucrari din data de 02.03.2009 (pag. 64, 65);
- contract nr. 2/08.10.2008 incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. COM SRL in calitate de prestator (pag. 63) ;
- situatia de lucrari din data de 02.12.2008 (pag. 59);

Totodata , analizind certificatele constatatoare eliberate de Oficiul National al Registrului Comertului existente la dosarul cauzei se retine ca la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza “radiata din data de 26.10.2010 (motiv: inchiderea procedurii falimentului si radierea debitorului)”, la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza “radiata din data de 01.06.2009 (motiv: schimbare sediu in alt judet Olt), iar la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza “functiune”.

Având în vedere cele precizate mai sus, nu poate fi retinuta constatarea organelor de inspectie fiscala întrucât acestea nu au avut în vedere la stabilirea caracterului nedeductibil al cheltuielilor, documentele anexate la dosarul cauzei.

In speta sunt incidenete si prevederile art. 19 alin. 1 si art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, care precizeaza:

“ ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.[...]

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de

venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale sus mentionate se retine ca profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, la stabilirea profitului impozabil luându-se în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare

De asemenea, potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Potrivit celor mai sus prezentate, se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu serviciile prestate de S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL ca fiind nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil **fara sa analizeze daca aceste cheltuielie au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile .**

Se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor depuse de societate in sustinerea contestatiei , daca cheltuielile inregistrate au fost efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL .

In acelasi sens este si Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, care precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuării operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

In vederea stabilirii realitatii operatiunii era necesara verificarea faptica a documentelor contabile ale societatii si a modului de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor cu serviciile prestate de furnizori precum si modul de utilizare a acestora, in vederea stabilirii daca cheltuielile cu serviciile sunt aferente veniturilor realizate si au caracter deductibil la calculul profitului impozabil asa cum se prevede la art. 21 alin 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor cu privire la prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL , asa cum s-a retinut mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” se impune aplicarea dispozitiilor art. 216 alin 3 *"Solutii asupra contestatiei"* din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din *Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :*

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei reprezentind impozit pe profit, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, conform celor retinute prin prezenta decizie.

3.Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar , cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, S.C. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspectie fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr.0, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza impozit pe profit suplimentar in suma de lei .

Contestatoarea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand impozit pe profit, S.C. SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspectie fiscală cu privire la aceasta diferenta.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.

12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca societatea trebuia sa mentioneze in contestatie atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza contestatia, organele de solutionare neputandu-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care intelege sa conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesuținută cu documente pentru impozitul pe profit în sumă de lei.

4. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente impozitului pe profit si suma de lei reprezentind penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit stabilite prin decizia de impunere nrsi avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari de intarziere si penalitati de intirziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul precum si faptul ca acestea nu se pot defalca pentru impozitul pe profit desfiintat prin prezenta decizie , urmeaza sa se desfiinteze si majorarile de intarziere si penalitatile de intirziere aferente conform principiului de drept "accesorium sequitur principale" .

La recalcularea acestora, functie de impozitul pe profit datorat , se va tine cont de prevederile art 119 si 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeaza :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120¹ din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 care precizeaza:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor tine seama de cele precizate prin prezenta decizie, de motivatiile contestatoarei, de documentele depuse in sustinerea acesteia, precum si de prevederile legale aplicabile in speta in vigoare in perioada verificata.

5. Referitor la suma totala de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inregistrata de S.C. SRL aferenta serviciilor prestate de diversi furnizori in conditiile in care din instrumentarea speței de **catre organele de inspectie fiscală nu**

rezultă că prestările de servicii nu au fost realizate în folosul operațiilor taxabile ale societății.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-31.12.2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta unor facturi de prestari servicii emise de S.C. SRL, S.C. SRL si S.C. SRL.

In vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor efectuate intre S.C. SRL si S.C. SRL , in data de 15.11.2010 organele de inspectie fiscala au initiat un control incrucisat rezultind ca la sediul social al S.C. SRL nu a fost gasit nici un reprezentant sau administratorul societatii, iar din consultarea dosarului fiscal a rezultat ca incepind cu luna iulie 2009 societatea nu a mai depus decont de tva.

Referitor la tranzactiile efectuate cu S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au constatat ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator nefiind semnate si stampilate , societatea fiind radiata din data de 27.10.2010 .

In ceea ce priveste tranzactiile efectuate cu S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au constatat ca situatiile de lucrari prezentate de societate nu fac dovada emiterii de catre prestator.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila din punct de vedere fiscal potrivit prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare .

Prin contestatie, S.C. SRL precizeaza faptul ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru cheltuielile inregistrate in evidenta contabila motivind ca una dintre societati nu a fost gasita la sediul social , ca nu a depus decontul de tva incepind cu luna iulie 2009, sau ca societatea a fost radiata din data de 27.10.2010 intrucit pe perioada desfasurarii tranzactiilor aceste societati functionau asa cum reiese si din certificatele constatatoare ale S.C. SRL, S.C.SRL, S.C. SRL eliberate de Oficiul National al Registrului Comertului Arges, anexate la dosarul cauzei.

În drept, art. 145 alin. (2) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; ”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține faptul că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În speta sunt incidente și prevederile art. 146 alin. 1 lit. a din același act normativ care precizează:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Conform art. 155 alin. (5) din legea mai sus menționată,

“Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și i-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, după caz;[...] “

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate și serviciilor care au fost prestate sau

urmeaza sa fie prestate este deductibila doar in situatia in care bunurile si/sau serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata efectuandu-se cu factură fiscală care trebuie sa cuprinda informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și sa fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Totodata, se retine ca prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

Prin urmare, Decizia Inaltei Curtii de Casatie si Justitie precizeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa in cazul in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute in dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunilor pentru care se solicita deducerea TVA.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspectie fiscala nr., rezulta ca organele de inspectie nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise de S.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL reprezentind prestari servicii, motivind faptul ca S.C. SRL nu a fost gasita la sediul social , ca nu a depus decontul de tva incepind cu luna iulie 2009, ca situatiile de lucrari intocmite de S.C. SRL nu sunt semnate si stampilate ca societatea a fost radiata din data de 27.10.2010, etc.

Avand in vedere prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor de prestari servicii, pentru a se stabili concret, pentru fiecare factura in parte care sunt motivele pentru care acestea nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport cu prevederile legale anterior precizate precum si o analiza a indeplinirii conditiilor de exigibilitate a

taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile de achizitii efectuate de contestatoare, respectiv daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Totodata se retine si faptul ca din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata nu rezulta daca au fost efectuate verificari pentru a se stabili daca serviciile au fost efectiv prestate , daca urmare acestor prestari de servicii, pentru veniturile obtinute, s-a colectat taxa pe valoarea adaugata la momentul cand a intervenit faptul generator si exigibilitatea acesteia conform prevederilor art.134 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea , din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca S.C.SRL depune in sustinerea contestatiei in copie urmatoarele:

- contract nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. SRL in calitate de prestator (pag. 75) ;
- situatiile de lucrari din data de 02.12.2008 si din data de 02.03.2009 (pag. 70, 71) ;
- contract nr. 5/22.12.2008 incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. SRL in calitate de prestator (pag. 69) ;
- situatia de lucrari din data de 02.03.2009 (pag. 64, 65);
- contract nr. 2/08.10.2008 incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. COM SRL in calitate de prestator (pag. 63) ;
- situatia de lucrari din data de 02.12.2008 (pag. 59);

Totodata , analizind certificatele constatatoare eliberate de Oficiul National al Registrului Comertului existente la dosarul cauzei se retine ca la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza "radiata din data de 26.10.2010 (motiv: inchiderea procedurii falimentului si radierea debitorului)", la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza "radiata din data de 01.06.2009 (motiv: schimbare sediu in alt judet Olt), iar la S.C. SRL la rubrica stare firma se mentioneaza "functiune".

Se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor depuse de societate in sustinerea contestatiei , daca cheltuielile inregistrate au fost efectuate in scopul realizarii de operatiuni impozabile, in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al taxei pe valoarea adaugata aferenta

prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL, S.C. SRL,
S.C. SRL .

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor cu privire la prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL , asa cum s-a retinut mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei

se face în limitele sesizării.” se impune aplicarea dispozițiilor art. 216 alin 3 *"Solutii asupra contestatiei"* din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din *Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :*

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, conform celor retinute prin prezenta decizie.

6.Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar , cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, S.C. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de lei .

Contestatoarea aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut

in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand taxa pe valoarea adaugata, S.C. SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la aceasta diferența.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct.

12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca societatea trebuia sa mentioneze in contestatie atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza contestatia, organele de solutionare neputandu-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care intelege sa conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlătore constatările organelor de

inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru taxa pe valoarea adaugată în sumă de lei.

7. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de lei reprezentind penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilite prin decizia de impunere nrsi avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari de intarziere si penalitati de intirziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul precum si faptul ca acestea nu se pot defalca pentru taxa pe valoarea adaugata desfiintata prin prezenta decizie , urmeaza sa se desfiinteze si majorarile de intarziere si penalitatile de intirziere aferente conform principiului de drept "accesorium sequitur principale" .

La recalcularea acestora, functie de taxa pe valoarea adaugata datorata , se va tine cont de prevederile art 119 si 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeaza :

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

" (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120^1 din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 care precizeaza:

" ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor tine seama de cele precizate prin prezenta decizie, de motivatiile contestatoarei, de documentele depuse in sustinerea acesteia, precum si de prevederile legale aplicabile in speta in vigoare in perioada verificata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 19, art.21, art. 24, art. 145 , art.146, art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, Legea contabilitatii, republicata, pct. 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 44 si pct. 48 din Hotrârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si

completarile ulterioare coroborate cu prevederile art. 94, art. 105, art. 119, art. 120, art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1. Desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. emisa de Activitatea de inspectie fiscala Arges - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 2 pentru suma de lei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei – majorari de intirziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- lei – penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala altele decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata sa reanalizeze aceleasi obligatii fiscale pentru aceeasi perioada, conform celor retinute in prezenta decizie si actelor normative aplicabile in speta in perioada verificata.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de impunere nr., pentru suma de lei reprezentind impozit pe profit;

3. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de impunere nr., pentru suma de lei reprezentind :

- lei - impozit pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv